

Τ.Ε.Ι. Σερρών

Σχολή Τεχνολογικών Εφαρμογών

Τμήμα : Γεωπληροφορικής & Τοπογραφίας

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Σύνθεση πιθανοτικών χαρτών επικινδυνότητας
τροχαίου ατυχήματος στην εθνική οδό
Θεσσαλονίκης - Σερρών

Φοιτητής : Στράντζαλης Θανάσης

Επιβλέπων : Δρ. Περάκης Κωνσταντίνος

Σέρρες, Σεπτέμβριος 2008

<u>ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ</u>	ΣΕΛ.
Εισαγωγή	1
Κεφάλαιο 1 : Το πρόβλημα των τροχαίων ατυχημάτων	3
1.1 Γενικά	4
1.2 Τροχαία ατυχήματα στην Ελλάδα	6
1.3 Παράγοντες πρόκλησης τροχαίων ατυχημάτων	12
1.4 Συμμετοχή κάθε παράγοντα	14
1.5 Η συμβολή των γεωγραφικών συστημάτων πληροφοριών στην οδική ασφάλεια	15
1.6 Το κόστος των τροχαίων ατυχημάτων	17
Κεφάλαιο 2 : Τα χαρακτηριστικά της οδού και η σχέση τους με την οδική ασφάλεια	19
2.1 Περιγραφή	20
2.1.1 Γεωμετρικό χαρακτηριστικά της οδού	20
2.1.2 Κυκλοφοριακό χαρακτηριστικά της οδού	21
2.1.3 Λεπτουργικά χαρακτηριστικά της οδού	22
2.1.4 Λοιπό χαρακτηριστικά της οδού	23
2.2 Οριζόντιες καμπύλες	24
2.3 Οδοιφωτισμός	28
2.4 Κόμβοι	30
2.5 Σημαία ασφαλείας	33
2.6 Ερείματα	37
2.7 Λωρίδες κυκλοφορίας	39
Κεφάλαιο 3 : Η θεωρία Dempster – Shafer	41
3.1 Αβεβαιότητα	42
3.2 Η θεωρία	44
3.2.1 Βασική πιθανότητα καταχώρησης	46

3.2.2 Άγνοια	47
3.2.3 Πεποίθηση	48
3.2.4 Δυσπιστία	49
3.2.5 Ευλογοφόρεια	49
3.2.6 Διάσπηγμα εμπιστοσύνης	50
3.3 Συνδιοσμός αποδεικτικών στοιχείων – ορθογώνιο άθροισμα	51
Κεφάλαιο 4 : Μεθοδολογία	53
4.1 Περιοχή μελέτης	54
4.2 Συλλογή δεδομένων	56
4.3 Δημιουργία υποβόθρων	58
4.3.1 Ατυχήματα	59
4.3.2 Κόμβοι	60
4.3.3 Ακτίνα καμπυλόπτητας	61
4.3.4 Πλάτος ερείσματος	62
4.3.5 Αριθμός λωρίδων	62
4.3.6 Στηθαία σαφαλείας	63
4.3.7 Οδοφωτισμός	
4.3.8 Υψόμετρο	64
4.4 Οπτικοποίηση υποβόθρων	
Κεφάλαιο 5 : Πιθανοτική μετατροπή	72
5.1 Περιγραφή διαδικασίας	73
5.1.1 Διάκριση σταπιστικών υποθέσεων	73
5.1.2 Βαθμονόμηση	74
5.1.3 Προετοιμασία δεδομένων	76
5.2 Υπόβαθρο που στηρίζουν την υπόθεση [επικινδυνότητα]	78
5.3 Υπόβαθρο που στηρίζουν την υπόθεση [μη-επικινδυνότητα]	89
Κεφάλαιο 6 : Εφαρμογή	92
6.1 Η διαδικασία στο Idrisi Kilimanjaro	93
6.2 Παρουσίαση αποτελεσμάτων	96
6.2.1 Πεποίθηση [επικινδυνότητα]	96

6.2.2 Ευλογοφόρειο [επικανδύνωτητα]	97
6.2.3 Διάστημα εμπιστοσύνης	98
6.2.4 Πεποίθηση [μη-επικανδύνωτητα]	99
6.2.5 Ευλογοφόροιο [μη-επικανδύνωτητα]	100
6.4 Συνοπτικός πίνακας πλαισονήμων	101
6.3 Επικαύμανση επικανδύων θέσεων	102
Κεφάλαιο 7 : Συμπεράσματα	105

[View all reviews](#)

Digitized by srujanika@gmail.com

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η βασική ιδέα για την συγγραφή της παρούσας εργασίας ήταν η χρήση της στατιστικής θεωρίας των αποδεικτικών στατιστικών, ή πιο γνωστή ως θεωρία Dempster – Shafer, σε κάποιο πολυκρυπτηριακό χωρικό πρόβλημα. Εξετάζεται η επικινδυνότητα τραχαίου στυχήματος στην εθνική οδό Θεσσαλονίκης – Σέρρων, ανά 10 μέτρα μήκους της.

Η θεωρία Dempster –Shafer, συνδίδει στοιχεία που σχετίζονται έμμεσα με την υπόθεση. Είναι πιο "ευλίκητη" από τις περιοστέρες στατιστικές θεωρίες, γιατί δίγεται την παραδοχή ότι η γνώση της πιθανότητας εμφάνισης ενός γεγονότος δεν συμπλέγεται και γνώση της πιθανότητας του γεγονότος που δεν εμφανίζεται. Με άλλα λόγια, το διάρκεια των πιθανοτήτων δύον των γεγονότων ή υποθέσεων δεν πρέπει να ισούται με 1, αλλά να ισούται μέχρι και 1. **Δεν ισχύει δηλαδή η αρχή της προσθετικότητας.** Το υπόλοιπόν της μονάδας αποκαλείται διάστημα εμπιστοσύνης και εκφράζει την αβεβαιότητα, στο βαθμό της αδυναμίας διάλκρισης μεταξύ υποθέσεων. Στη θεωρία αποφεύγονται οι αυστηροί ορισμοί πιθανοτήτων και για τον λόγο αυτό θεωρείται ιδονική για εφαρμογές που απαιτούν χρήση δεδουλένων διαιρετικού τύπου και ακρίβειας και την πρασινική εκτίμηση του μέλετητη.

Ο προσδιορισμός της επικινδυνότητας τραχαίου στυχήματος σε κάποιο τμήμα οδού είναι πολύπλοκο πρόβλημα. Κατ' αρχήν το τραχαίο στύχημα είναι ένα τυχαίο γεγονός, διδούμενό ότι την μεγαλύτερη σημβολή στην πρόσληψη του, έχει ο χρήστης της οδού. Για τους υπόλοιπους παράγοντες που συμβάλουν, ιδιαίτερα για εκείνους που έχουν χωρική υπόσταση, η σχέση τους με την οδική ασφάλεια δεν είναι σαφώς καθορισμένη, καθώς...τα οδικά στοιχεία αλληλεπιδρούν μεταξύ τους και με τους υπόλοιπους παράγοντες που σχετίζονται με τον οδιγό, το όχημα, την κυκλοφορία και το περιβάλλον για να επηρεάσουν, κατά ιδιότερο τρόπο κάθε φορά, τη συγκότητα, την σοβαρότητα και την καπηλεία των ατυχημάτων (Φραντζεσκάκης & Γκάλιας, 1994).

Οι παράγοντες που μπορούν να μελετηθούν χωρικά, στην "γλώσσα" της επιστήμης της οδικής ασφάλειας, καλούνται Οδός και Περιβάλλον. Με τον όρο Οδός ενοούνται τα χαρακτηριστικά της οδού (γεωμετρικά, κυκλοφοριακά), ενώ με τον όρο

Περιβάλλον εννοούνται οι περιβαλλοντικές και οι καιρικές συνθήκες που επικρατούν. Λόγω του πλήθους των παραγόντων που συμβάλουν στην δημιουργία ατυχήματος, συμπεριλαμβανομένου και του τυχαίου παράγοντα, παρόμοιες εφαρμογές χρηζουν διεπιπτημονικής ανάλυσης.

Ο ασφαρής καθορισμός του προβλήματος είναι ο λόγος που σε διεθνές επίπεδο έχουν προϊματοποιηθεί λίγες, τουλάχιστον γνωστές σε εμάς, εφαρμογές βαθμονόμησης της απικινδυνότητας μιας οδού με χρήση γεωγραφικών συστημάτων πληροφορίων και συναδικού πολλαπλών παραγόντων. Δεν βρέθηκε άλλη εφαρμογή, στην βιβλιογραφική έρευνα, που να χρησιμοποιεί την θεωρία των αποδεικτικών στοιχείων για την ανάλυση των τροχαίων ατυχημάτων και της επικινδυνότητας οδού.

Τα λογικά που χρησιμοποιήθηκαν στην παρούσα εργασία, πλέον του Microsoft office, είναι το ArcGis 9.0, το Idrisi Kilimanjaro και το Autocad 2002.. Όλα τα δεδομένα συλλέχθηκαν με gpx εκτός των στοιχείων των ατυχημάτων που τα προμηθευτήκαμε από την Ε.Σ.Υ.Ε. Από διανυσματική μορφή, τα δεδομένα, μετατράπηκαν σε μορφή φημιδωτού, για τον συνδιασμό των στοιχείων, και μετά πάλι σε διάνυσμα για τις ανάγκες της οπτικοποίησης. Λόγω παραμορφώσης στις μετατροπές αυτές το τελικό με το αρχικό διάνυσμα, διαφέρουν οριζοντιογραφικά μεταξύ τους. Το σφάλμα αυτό δύναται να φαίνεται λόγω της κλίμακας του χάρτη που οπτικοπούνται (1:160.000).